

Αίτηση υπεράσπισης της βουλευτικής ασυλίας του Gabriele Albertini

Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 21ης Μαΐου 2013 σχετικά με την αίτηση υπεράσπισης της ασυλίας και των προνομίων του Gabriele Albertini (2012/2240(IMM))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την αίτηση υπεράσπισης της ασυλίας του που υπέβαλε ο Gabriele Albertini στις 19 Ιουλίου 2012, και η οποία ανακοινώθηκε στην Ολομέλεια στις 10 Σεπτεμβρίου 2012, σε συνάρτηση με διαδικασία που εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου του Μιλάνου στην Ιταλία,
 - αφού άκουσε τον Gabriele Albertini, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 68 του Συντάγματος της Ιταλικής Δημοκρατίας, όπως τροποποιήθηκε από το Συνταγματικό Νόμο αριθ. 3 της 29ης Οκτωβρίου 1993,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 8 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι προσαρτημένο στη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της Πράξης της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 περί της εκλογής των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με άμεση και καθολική ψηφοφορία,
 - έχοντας υπόψη τις από 12 Μαΐου 1964, 10 Ιουλίου 1986, 15 και 21 Οκτωβρίου 2008, 19 Μαρτίου 2010 και 6 Σεπτεμβρίου 2011 αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης¹,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 6 παράγραφος 3 και το άρθρο 7 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A7-0149/2013),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι ένα Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Gabriele Albertini, έχει υποβάλει αίτηση για την υπεράσπιση της κοινοβουλευτικής ασυλίας σε συνάρτηση με διαδικασία που εκκρεμεί ενώπιον ενός ιταλικού δικαστηρίου·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αίτηση του Gabriele Albertini αφορά αγωγή που ασκήθηκε εις βάρος του ενώπιον του δικαστηρίου του Μιλάνου εξ ονόματος του Alfredo Robledo, σε

¹ Απόφαση της 12ης Μαΐου 1964 στην υπόθεση 101/63, Wagner/Fohrmann και Krier (Ελληνική ειδική έκδοση, σελ. 1089)· απόφαση της 10ης Ιουλίου 1986 στην υπόθεση 149/85, Wybot/Faure και άλλων (Συλλογή 1986, σελ. 2391)· απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση T-345/05, Mote/Parlement (Συλλογή 2008, σελ. II-2849)· απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2008 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-200/07 και C-201/07, Marra/De Gregorio και Clemente (Συλλογή 2008, σελ. I-7929)· απόφαση της 19ης Μαρτίου 2010 στην υπόθεση T-42/06, Gollnisch/Parlement (Συλλογή 2010, σελ. II-1135)· απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση C-163/10, Patriciello (Συλλογή 2011, σελ. I-7565).

συνάρτηση με δηλώσεις στις οποίες προέβη ο Gabriele Albertini στο πλαίσιο μια πρώτης συνέντευξης που δημοσιεύθηκε στην ιταλική εφημερίδα Il Sole 24 Ore στις 26 Οκτωβρίου 2011 και μιας δεύτερης συνέντευξης που δημοσιεύθηκε στην ιταλική εφημερίδα Corriere della Sera στις 19 Φεβρουαρίου 2012·

- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με το δικόγραφο της αγωγής, οι δηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των συνεντεύξεων αυτών συνιστούν συκοφαντική δυσφήμιση που στοιχειοθετεί αγωγή αποζημίωσης·
 - Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι δηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των δύο αυτών συνεντεύξεων αφορούν την «δικαστική διαδικασία σχετικά με τις συμβάσεις παραγωγών» σε συνάρτηση με τη διερεύνηση πραγματικών περιστατικών που ανάγονται χρονικά στο 2005 και που εμπλέκουν το Δήμο του Μιλάνου όταν ο Gabriele Albertini ασκούσε τα καθήκοντα του δημάρχου της πόλης αυτής·
 - Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι και οι δύο συνεντεύξεις παραχωρήθηκαν σε χρόνο κατά τον οποίο ο Gabriele Albertini ήταν βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μετά την εκλογή του στο αξίωμα αυτό στις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2004 και το 2009·
 - ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη, ότι σύμφωνα με το άρθρο 8 του Πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν υπόκεινται σε έρευνα, κράτηση ή δίωξη για γνώμη ή ψήφο δοθείσα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους·
 - Ζ. λαμβάνοντας υπόψη, ότι σύμφωνα με την πάγια πρακτική του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το γεγονός ότι μια δίωξη παρουσιάζει αστικό ή διοικητικό χαρακτήρα ή περιλαμβάνει ορισμένες πτυχές που εμπίπτουν στο αστικό ή διοικητικό δίκαιο, δεν παρεμποδίζει καθ' εαυτό την εφαρμογή της ασυλίας που παρέχει το εν λόγω άρθρο·
 - Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι από τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, όπως προκύπτουν από την αγωγή και τις προφορικές δηλώσεις του Gabriele Albertini προς την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων προκύπτει ότι οι επίμαχες δηλώσεις δεν συνδέονται κατά τρόπο άμεσο και προφανή με την άσκηση των καθηκόντων του Gabriele Albertini υπό την ιδιότητά του ως Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
 - Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Gabriele Albertini, παραχωρώντας τις δύο επίμαχες συνεντεύξεις αναφορικά με τη «δικαστική διαδικασία σχετικά με τις συμβάσεις παραγωγών», δεν ενεργούσε συνεπώς στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων του ως βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
1. αποφασίζει να μην υπερασπίσει την ασυλία και τα προνόμια του Gabriele Albertini·
 2. αναθέτει στον πρόεδρό του να διαβιβάσει αμελλητί την παρούσα απόφαση στον πρόεδρο και στις αρχές της Ιταλικής Δημοκρατίας και στον Gabriele Albertini.